آشنائی با پایان‌نامه‌های داروسازی

موضوع: مطالعه و بررسی اثر ایتراکونازول در درمان درماتوفیتوز

استاد راهنما: دکتر مسعود امامی

نگارنده: محمود رادفر

مکان: دانشکده داروسازی - دانشگاه علوم پزشکی تهران

زمان: سال تحصیلی ۷۱-۷۰

مقدمه:

پیشرفت علوم داروسازی موجب شده که با کشف و ساخت داروهای جدید، میزان اثربخشی دارو را بالا برده و عوارض جانبی آنرا کاهش دهند. کچلی از بیماریهائی است که قدمت تاریخی دارد. پیدا کردن راههای درمان سالم و کوتاه برای این بیماری مهم بوده و پایان نامه فوق اثر درمانی ایتراکونازول را در درمان این بیماری مورد بررسی و ارزیابی قرار داده است.

(سردبیر)

خلاصه:

کچلی از بیماریهای قارچی جلدی است که در اثر جایگزین شدن درماتوفیت‌ها در نسوج کراتینیزه بدن ایجاد می‌گردد. برای درمان این بیماری عمدتاً از قرص خوراکی گریزئوفولوین استفاده می‌گردد که تجویز آن بعلت منع مصرف در زمان بارداری، مشاهده مقاومت در گونه‌هایی از درماتوفیت‌ها، طولانی بودن مدت درمان، مصرف اجباری دارو با نظم خاص از راه دهان و طیف وسیع عوارض ناخواسته،مشکلاتی را برای بیماران بهمراه داشته است. با سنتزایتراکونازول راه درمانی موثر و آسانی برای درمان بیماری‌های قارچی پیش روی ما قرار گرفته که از این دارو در مطالعه فوق بهره گرفته شده است. از فرم خوراکی دارو که بصورت کپسولهای ۱۰۰ میلی‌گرمی است به میزان یک کپسول در روز برای مدت ۳۰-۱۵ روز استفاده شده است.

در این بررسی که به مدت ۹ ماه جهت ارزیابی اثر درمانی کپسول ۱۰۰ میلی‌گرمی ایتراکونازول در بیماران مبتلا به کچلی کشاله‌ران، دست،پا، بدن،ریش، سر،و صورت گرفت، مجموعاً ۱۰۵ بیمار تحت بررسی و درمان قرار گرفتند که از این تعداد ۳۵ نفر مبتلا به کچلی کشاله‌ران (٦ نفر زن و ۲۹ نفر مرد)،۱۲ نفر مبتلا به کچلی دست (۷ نفر زن و ۵ نفر مرد)، ۲۳ نفر مبتلا به کچلی پا (٤ نفر زن و ۱۹ نفر مرد)، ۳۲ نفر مبتلا به کچلی بدن (۲۷ نفر زن و ۵ نفر مرد)،۲ نفر مبتلا به کچلی ریش و ۱ نفر مبتلا به کچلی سر بودند.

در مجموع ۵ نفر از بیماران به درمان پاسخ ندادند که یک نفر از گروه کشاله‌ران، ۳ نفر از گروه کچلی دست و ۱ نفر از گروه کچلی بدن بودند و پاسخ مثبت در مجموع ۱۰۰ نفر بود که معادل ۹۵٪ از کل بیماران می‌باشد.

در طول این مطالعه مشخص گردید که دارو دارای عوارض جانبی بسیار اندکی شامل سردرد و دل‌پیچه می‌باشد که تنها ۷ بیمار از این مسئله شکایت مختصری داشتند و عموم بیماران دارو را بخوبی تحمل کرده بودند.